

НЕДІЛЯ 14-ТА ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ (Цикл А)

Сьогоднішнє Євангеліє приводить нас до однієї з найбільш зворушливих розмов Ісуса з Отцем. Як завжди, Він починає з подяки.

Саме так ми завжди повинні починати наш діалог з Богом. Святий Павло каже: "Молитву свою завжди починайте з подяки". Цей спосіб показує, що коли ми просимо Бога про щось, ми робимо це тому, що усвідомлюємо, що всі дари походять від Нього.

Але Ісус додає, що Він робить це тому, що відкриває речі простим. Дякуймо за дрібниці. Скільки маленьких повсякденних речей є справжніми Божими дарами, які я ще не встиг усвідомити і за які я ще не встиг подякувати.

Далі Ісус показує нам секрет пізнання таємниць Царства Божого: бути подібними до Нього, тобто "лагідними і смиренними серцем". І це перший урок, який ми вивчаємо в школі Серця Ісуса: смирення. Бо Бог противиться гордим. Перст Божий, яким є Його Святий Дух, любить малювати в простих серцях велич Його вчення.

Бо, зрештою, все, що Бог хоче нам сказати, міститься в Серці Його Сина, який прийняв стан раба, який упокорився заради мене.

Як добре це розумів апостол Іван! На Тайній Вечері він поклав голову на груди Господа і звідти, як каже Оріген, а потім повторюють багато авторів, прийшла до нього вся глибина, якою просякнуте його Євангеліє.

Це і є Євхаристія: бути з Христом, слухати Христа, вчитися у Христа, спочивати у Христі, жити у Христі.